

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) NUTARTIS

2014 m. sausio 21 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Privatus juridinis asmuo — Teisinio egzistavimo įrodymo nebuvimas — Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 5 dalies a punktas — Akivaizdus nepriimtumas“

Byloje T-168/13

European Platform Against Windfarms (EPAW), atstovaujama advokato C. Kiss,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, iš pradžių atstovaujamą K. Herrmann ir P. Oliver, o vėliau L. Pignataro Nolin, K. Herrmann ir J. Tomkin,

atsakovę,

dėl prašymo pripažinti negaliojančiais 2012 m. birželio 6 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Atsinaujinančioji energija – reikšmingas Europos energijos rinkos objektas“ ir 2013 m. sausio 21 d. Komisijos sprendimą atmesti kaip nepriimtina ieškovės prašymą dėl šio komunikato peržiūros

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė M. E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Gervasoni (pranešėjas) ir L. Madise,

kancleris E. Coulon,

priima šią

Nutartį

Procesas ir šalių reikalavimai

- 1 2013 m. kovo 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje ieškovė *European Platform Against Windfarms* (EPAW) pareiškė šį ieškinį.

* Proceso kalba: anglų.

- 2 2013 m. balandžio 4 d., 25 d. ir gegužės 14 d. raštais Bendrasis Teismas, siekdamas, kad būtų pašalinti ieškinio trūkumai, pagal savo Procedūros reglamento 44 straipsnio 6 dalį ieškovės prašė pateikti, pirma, dokumentus, kurie leistų patikrinti ieškovės, kaip ieškinyje nurodytu adresu įsteigto juridinio asmens, teisinį egzistavimą, kaip tai numatyta Procedūros reglamento 44 straipsnio 5 dalies a punkte, ir, antra, įrodymą, kad ieškovės advokatui įgaliojimus tinkamai suteikė asmuo, kuris turi teisę tai daryti, kaip tai numatyta Procedūros reglamento 44 straipsnio 5 dalies b punkte.
- 3 Ieškovė 2013 m. balandžio 19 d. ir gegužės 30 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai atsiuntė laiškus ir jais per nustatytus terminus atsakė atitinkamai į 2013 m. balandžio 4 d. ir gegužės 14 d. raštus.
- 4 2013 m. birželio 26 d. Europos Komisija Bendrojo Teismo prašė sustabdyti šį procesą pagal Procedūros reglamento 77 straipsnio d punktą, iki Teisingumo Teismas priims galutinius sprendimus byloje *Taryba prieš Vereniging Milieudefensie ir Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht (C-401/12 P)*, *Parlamentas prieš Vereniging Milieudefensie ir Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht (C-402/12 P)*, *Komisija prieš Vereniging Milieudefensie ir Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht (C-403/12 P)*, *Taryba prieš Stichting Natuur en Milieu ir Pesticide Action Network Europe (C-404/12 P)* ir *Komisija prieš Stichting Natuur en Milieu ir Pesticide Action Network Europe (C-405/12 P)*. Ieškovė per nustatytą terminą pastabų dėl šio prašymo nepateikė. 2013 m. rugsėjo 30 d. Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininko sprendimu šis prašymas buvo atmestas.
- 5 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
 - pripažinti negaliojančiu 2012 m. birželio 6 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Atsinaujinančioji energija – reikšmingas Europos energijos rinkos objektas“,
 - pripažinti negaliojančiu 2013 m. sausio 21 d. Komisijos sprendimą atmesti kaip nepriimtina jos prašymą dėl šio komunikato peržiūros.
- 6 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
 - atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 7 Pagal Procedūros reglamento 111 straipsnį, jeigu ieškinys yra akivaizdžiai nepriimtinas arba akivaizdžiai teisiškai nepagrįstas, Bendrasis Teismas gali motyvuota nutartimi ir nesiimdamas jokių kitų veiksmų nagrinėjamoje byloje priimti sprendimą dėl šio ieškinio.
- 8 Šioje byloje Bendrasis Teismas, manydamas, kad viskas pakankamai aišku iš bylos dokumentų, nusprendė nepradėti žodinės proceso dalies.
- 9 Sprendžiant klausimą, ar subjekto pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą pareikštas ieškinys dėl panaikinimo priimtinas, pirmiausia reikia patikrinti jo, kaip juridinio asmens, statusą.
- 10 Pagal Procedūros reglamento 44 straipsnio 5 dalį kartu su privataus juridinio asmens ieškiniu pateikiami jo įstatai ar registro, kuriame jis įregistruotas, nepasenęs išrašas arba nepasenęs išrašas iš asociacijų registro, arba kitas jo teisinio egzistavimo įrodymas ir įrodymas, kad ieškovo advokatui įgaliojimus tinkamai suteikė asmuo, kuris turi teisę tai daryti.

- 11 Šioje byloje nebūtina nuspręsti, ar ieškovės advokatui įgaliojimus tinkamai suteikė asmuo, kuris turi teisę tai daryti, pakanka konstatuoti, kad 2013 m. kovo 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateiktas ieškinys neatitinka Procedūros reglamento 44 straipsnio 5 dalies a punkte nustatytų reikalavimų, nes ieškovė kartu su ieškiniu nepateikė savo įstatų ar registro, kuriame ji įregistruota, nepasenusio išrašo, arba nepasenusio išrašo iš asociacijų registro, arba kito jos teisinio egzistavimo įrodymo.
- 12 Be to, nors Bendrasis Teismas ieškovės prašė ištaisyti ieškinio trūkumus (žr. šios nutarties 2 punktą), ji nepateikė jokio dokumento, įrodančio jos teisinį egzistavimą. Ji tik nurodė dvejopus argumentus, kurie, kaip ji pati manė, gali įrodyti, kad ji turi juridinio asmens statusą. Tačiau su šiais argumentais sutikti negalima.
- 13 Pirma, nors ieškovė pripažįsta, kad nėra įregistruota jokioje Europos Sąjungos valstybėje narėje, ji mano, jog kadangi iš esmės yra įsikūrusi Airijoje, ji turi būti pripažinta turinti juridinio asmens statusą pagal Airijos teisę, nes pagal ją nenumatyta pareiga būti įregistruotam nacionalinių valdžios institucijų. Šiuo klausimu ji remiasi 2000 m. Įstatymo dėl teritorijų planavimo ir plėtros (*Planning and Development Act 2000*), iš dalies pakeisto 2006 m. Įstatymu dėl teritorijos planavimo ir plėtros (strateginė infrastruktūra) (*Planning and Development (Strategic Infrastructure) Act 2006*; toliau – iš dalies pakeistas 2000 m. Įstatymas dėl teritorijos planavimo ir plėtros), 37 skyriaus 4 dalies c–e papunkčiais. Be to, ieškovė patikslina, kad nors ieškinyje nurodytas kitas adresas, jos buveinė iš tiesų yra Airijoje. Ieškinyje nurodytas adresas Prancūzijoje klaidingas, nes tai yra jos pirmininko ir Prancūzijoje įregistruotos nevyriausybinės organizacijos buveinės, kuri yra jos narė, adresas.
- 14 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal iš dalies pakeisto 2000 m. Įstatymo dėl teritorijos planavimo ir plėtros 37 skyriaus 4 dalies c papunktį įstaiga arba privati organizacija, atitinkanti tos pačios nuostatos d papunktyje nustatytus reikalavimus, gali *Bord Pleanála*, kvaziteismines funkcijas vykdančiai institucijai, pateikti skundą dėl sprendimų, priimtų nagrinėjant paraišką dėl plėtros (*application for development*). Remiantis to paties įstatymo 37 skyriaus 4 dalies d papunkčiu, darytina išvada, kad tokia įstaiga ar organizacija turi atitikti reikalavimus, pirmiausia susijusius su aplinkos apsaugos skatinimo per 12 mėnesių iki skundo *Bord Pleanála* pateikimo laikotarpį tikslų siekiu, ir prireikus, kaip nustatyta iš dalies pakeisto 2000 m. Įstatymo dėl teritorijos planavimo ir plėtros 37 skyriaus 4 dalies e papunktyje, Airijos aplinkos, paveldo ir vietos valdžios ministro sprendimu nustatytus papildomus reikalavimus, visų pirma, susijusius su specialaus juridinio asmens statuso ir nuostatų arba taisyklių turėjimu.
- 15 Be to, pabrėžtina, kad, kaip matyti iš bylos medžiagos, remiantis iš dalies pakeisto 2000 m. Įstatymo dėl teritorijos planavimo ir plėtros 37 skyriaus 4 dalies e papunkčiu, iki 2010 m. spalio 26 d. Airijos aplinkos, paveldo ir vietos valdžios ministras nebuvo nustatęs jokio papildomo reikalavimo. Be kita ko, iki šios datos nebuvo jokio pasiūlymo nustatyti tokius papildomus reikalavimus.
- 16 Tad šios nuostatos, kiek jos susijusios su teritorijų planavimo ir plėtros sektoriaus teisės aktais, taikomos tik jų reguliavimo srityje ir pagal jas tam tikriems subjektams suteikiama ribota ir specifinė teisė kreiptis tik į vieną instituciją, t. y. *Bord Pleanála*.
- 17 Tačiau ribotos teisės pareikšti ieškinį, kaip antai tos, kuria remiasi ieškovė nurodydama galimybę kreiptis į instituciją, kurios teisminė funkcija nėra visiškai įrodyta, nepakanka, kad būtų įrodyta, jog ieškovė pagal Airijos bendrąją teisę turi juridinio asmens statusą, dėl kurio ji, nepateikdama savo teisinį egzistavimą įrodančio dokumento, gali kreiptis į Sąjungos teismus ir pareikšti ieškinį pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.
- 18 Šiomis aplinkybėmis konstatuotina, jog net ir darant prielaidą, kad ieškovės buveinė yra Airijoje ir kad adresas Prancūzijoje ieškinyje buvo nurodytas per klaidą, nepakanka vien nurodyti šios nutarties 13–15 punktuose aptartų Airijos įstatymo nuostatų ir nepateikti jokio įrodymo, galinčio patvirtinti ieškovės, kaip juridinio asmens, statusą, kad, kaip numatyta Procedūros reglamento 44 straipsnio 5 dalies a punkte, būtų įrodytas jos teisinis egzistavimas.

- 19 Ieškovės registracija Europos Sąjungos skaidrumo registre taip pat nėra toks įrodymas. Net jei ir darytume prielaidą, jog ši registracija įrodytų, kad ieškovė, kaip ji pati teigia, yra egzistuojanti organizacija, įsteigta Airijoje, vis dėlto į šį registrą įtraukiami ne vien tam tikri juridinio asmens statusą turintys subjektai, kaip tai, be kita ko, matyti iš 2011 m. birželio 23 d. Europos Parlamento ir Europos Komisijos susitarimo dėl skaidrumo registro sukūrimo, skirto organizacijoms ir savarankiškai dirbantiems asmenims, dalyvaujantiems formuojant ir įgyvendinant ES politiką (OL L 191, 2011, p. 29), 14 dalies. Iš tikrųjų pagal minėtą 14 dalį „tinklai, platformos ar kitos kolektyvinės veiklos formos, neturinčios teisinio statuso ar teisinio subjektiškumo, tačiau kurios *de facto* yra organizuotos įtakos šaltinis ir kurios užsiima į registro taikymo sritį patenkančia veikla, turėtų registruotis“.
- 20 Antra, ieškovė tvirtina, kad, kaip Komisija pripažino šios nutarties 5 punkte nurodytame 2013 m. sausio 21 d. sprendime, ji tenkina reikalavimus, nustatytus 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, p. 13) 11 straipsnyje. Remdamasi tuo, ieškovė daro išvadą, kad ji gali pateikti peržiūros vidaus tvarka prašymą, kaip numatyta minėto reglamento 10 straipsnyje, ir Bendrajame Teisme pateikti ieškinį dėl Komisijos šiuo klausimu priimto sprendimo pripažinimo negaliojančiu.
- 21 Šiems argumentams negalima pritarti.
- 22 Iš tikrųjų, pirma, pagal Reglamento Nr. 1367/2006 10 straipsnio 1 dalį bet kuri nevyriausybinė organizacija, atitinkanti šio reglamento 11 straipsnyje nustatytus kriterijus, turi teisę pateikti prašymą peržiūrėti Sąjungos institucijai, priėmusiai administracinį aktą pagal aplinkos apsaugos teisę. Šiuo atžvilgiu to paties reglamento 11 straipsnio 1 dalyje nustatyti keturi reikalavimai. Pagal pirmąjį reikalavimą, įtvirtintą Reglamento Nr. 1367/2006 11 straipsnio 1 dalies a punkte, tokia organizacija turi būti savarankiškas pelno nesiekiantis juridinis asmuo pagal valstybės narės nacionalinę teisę ar praktiką. Tačiau, kaip buvo nuspręsta, ieškovė neįrodė, kad ji pripažįstama juridiniu asmeniu pagal valstybės narės nacionalinę teisę ar praktiką.
- 23 Antra, iš teismų praktikos aiškiai matyti, kad Sąjungos teismų sistemoje ieškovė turi juridinio asmens statusą, jeigu ją įgyja vėliausiai iki ieškinio pareiškimo termino pabaigos pagal jos įsteigimui taikytiną teisę (pagal analogiją žr. 1984 m. lapkričio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bensider ir kt. prieš Komisiją*, 50/84, Rink. p. 3991, 7 ir 8 punktus) arba jeigu Sąjungos institucijos ją laikė savarankišku teisės subjektu (1996 m. liepos 11 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Sinochem Heilongjiang prieš Tarybą*, T-161/94, Rink. p. II-695, 31 punktas ir 1997 m. rugsėjo 25 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Shanghai Bicycle prieš Tarybą*, T-170/94, Rink. p. II-1383, 26 punktas; kalbant apie pareigūnų profesines asociacijas, žr. 1974 m. spalio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimus *Union syndicale – Service public européen ir kt. prieš Tarybą*, 175/73, Rink. p. 917, 11–13 punktai, ir *Syndicat général du personnel des organismes européens prieš Komisiją*, 18/74, Rink. p. 933, 7–9 punktai).
- 24 Tačiau, kiek iš šios nutarties 20 punkte išdėstytų argumentų matyti, kad ieškovė siekia remtis šios nutarties 23 punkte nurodyta teismų praktika, pažymėtina, jog siekdamas įvertinti, ar institucija ieškovą laikė savarankišku teisės subjektu, Teisingumo Teismas 23 punkte minėtuose sprendimuose *Union syndicale – Service public européen ir kt. prieš Tarybą* ir *Syndicat général du personnel des organismes européens prieš Komisiją* atsižvelgė į tris kriterijus: pirma, į nagrinėjamo subjekto galėjimo atstovauti, antra, į jo savarankiškumą, būtiną tam, kad esant teisiniams santykiams jis veiktų kaip atsakingas subjektas, ir užtikrinamą jo įstatuose nustatyta vidaus struktūra, ir, trečia, į aplinkybę, kad Sąjungos institucija šį subjektą pripažino savo partneriu (23 punkte minėto Sprendimo *Union syndicale – Service public européen ir kt. prieš Tarybą* 10–13 punktai ir 23 punkte minėto Sprendimo *Syndicat général du personnel des organismes européens prieš Komisiją* 6–9 punktai).

- 25 Šioje byloje, nesant būtinybės priimti sprendimo dėl ieškovės galėjimo atstovauti, pažymėtina: kadangi ieškovė nepaisė trijų Bendrojo Teismo prašymų ištaisyti ieškinio trūkumus ir nepateikė savo įstatų ar bet kurio kito su jos įsteigimu ar vidaus procedūromis susijusio dokumento, bylos medžiagoje nėra įrodymo, patvirtinančio jos savarankiškumą, būtiną tam, kad esant teisiniams santykiams ji veiktų kaip atsakingas subjektas.
- 26 Žinoma, ginčijamame sprendime Komisija pripažino, kad ieškovė atitiko Reglamento Nr. 1367/2006 11 straipsnyje nurodytus reikalavimus. Konkrečiai kalbant apie pirmąjį reikalavimą, aptartą šios nutarties 22 punkte, Komisija, remdamasi informacija, ieškovės nurodyta pagal minėto reglamento 10 straipsnį pateiktame peržiūros vidaus tvarka prašyme ir jos vėliau siųstuose laiškuose, laikė ją Prancūzijoje įregistruotu pelno nesiekiančiu juridiniu asmeniu. Tačiau tokį požiūrį lėmė pačios ieškovės pateikta klaidinga informacija apie jos adresą (žr. šios nutarties 13 punktą). Tad aplinkybė, jog Komisija, remdamasi minėta informacija, ginčijamame sprendime ieškovę pripažino savarankišku teisės subjektu, negali būti jos juridinio asmens statuso įrodymas.
- 27 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, darytina išvada, kad, remiantis Procedūros reglamento 44 straipsnio 5 dalies a punktu, ieškinys atmestinas kaip akivaizdžiai nepriimtinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 28 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, reikia jai nurodyti padengti bylinėjimosi išlaidas, kaip to prašė Komisija.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nutaria:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. *European Platform Against Windfarms* (EPAW) padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Priimta 2014 m. sausio 21 d. Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkė
M. E. Martins Ribeiro